

Sygn. akt XI W 5423/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Szczęsna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2017 roku w W.

z wniosku Straży Miejskiej (...)

sprawy **P. U.**

syna T. i W.

urodzonego (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 25 września 2016 roku około godz. 16:45 przy ul. (...) w W. na terenie należącym do gminy prowadził sprzedaż hot dogów, waty cukrowej, popcornu poza miejscem wyznaczonym przez właściwe organy gminy,

tj. o wykroczenie z art. 60³ § 1 kw;

orzeka

I. obwinionego **P. U.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 5423/16

UZASADNIENIE

P. U. został obwiniony o to, że:

w dniu 25 września 2016 roku około godziny 16:45 przy ul. (...) (...) w W. na terenie należącym do gminy prowadził sprzedaż hot dogów, waty cukrowej, popcornu poza miejscem wyznaczonym przez właściwe organy gminy, to jest o popełnienie wykroczenia z art. 60³ § 1 kw.

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. U. prowadzi zarejestrowaną, wpisaną do CEIDG działalność gospodarczą, której przedmiotem wg PKD jest – ruchome placówki gastronomiczne (...). W dniu 25 września 2016 roku na skwerze (...) vis a vis ul. (...), wykonywał usługi małej gastronomii na rzecz swoich klientów z dwóch wózków na kółkach. Przygotowywał hot-dogi, wate

cukrową i popcorn. Miejsce, w którym prowadził działalność w przedmiotowym dniu, nie było wyznaczonym przez organy gminy na prowadzenie sprzedaży.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionego (k. 32-32v, zapis audiowizualny – k. 33), częściowo zeznań świadka E. F. (1) (k. 7), notatek urzędowych (k. 1-3, 8), sprzeciwu od wyroku nakazowego wraz z załącznikami (22-27).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego, obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia. Obwiniony wyjaśnił, że przepis, którego naruszenie się mu zarzuca, jego nie dotyczy, bowiem wykonuje on usługi, a nie sprzedaż. Zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności działalność, którą prowadzi jest określana, jako usługi gastronomiczne. Od prowadzenia takiej też działalności płaci podatki. Nie jest to ruchomy handel, którego należy dokonywać na targowiskach i innych miejscach wyznaczonych przez właściwe organy gminy. Działalność prowadzi sam. Obwiniony wyjaśnił również, że wystąpił do zarządcy miejsca o wydanie zgody na prowadzenie działalności w określonym miejscu, jednakże z uwagi na to, że prowadzi działalność „na kółkach”, odmówiono udzielenia mu takiej zgody, bowiem brak jest formy, w jakiej można byłoby wydać mu pozwolenie. W swoich wyjaśnieniach obwiniony powoływał się na wyrok WSA w Gdańsku oraz na interpretację prowadzonej przez niego działalności zawartą w uzasadnieniu.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, Sąd opierał się na wyjaśnieniach obwinionego, uznając je za pełnowartościowy materiał dowodowy. Są one spójne, logiczne i konsekwentne. Znajdują one potwierdzenie w innych dowodach, zebranych w niniejszej sprawie i uznanych przez Sąd za wiarygodne. Sąd zgodził się również z argumentacją przedstawioną przez obwinionego w sprzeciwie od wyroku nakazowego. Należy wskazać, iż stan faktyczny nie był sporny, obwiniony nie kwestionował, iż w przedmiotowym dniu prowadził działalność we wskazanym w zarzucie miejscu, jak również tego, że nie posiada zezwolenia na jej prowadzenie w tymże miejscu.

Zeznania świadka E. F. (2) Sąd uznał za wiarygodne, albowiem co do opisu zdarzenia są one zgodne z wyjaśnieniami obwinionego. Kwestią do oceny Sądu i rozstrzygnięcia pozostawała ocena prawna przedmiotowej sytuacji, a zatem, czy opisane we wniosku o ukaranie zachowanie obwinionego wypełnia znamiona czynu z art. 60³ § 1 kw.

Sąd dał wiarę dowodom ujawnionym na rozprawie bez ich odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw. Dokumenty te zostały bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazał w ocenie Sądu, ażeby obwiniony P. U. w dniu 25 września 2016 roku około godziny 16:45 przy ul. (...) vis a vis nr (...) w W. na terenie należącym do gminy prowadził sprzedaż hot dogów, waty cukrowej, popcornu poza miejscem wyznaczonym przez właściwe organy gminy, a zatem iż popełnił wykroczenie z art. 60³ § 1 kw.

Czyn opisany w art. 60³ § 1 kw popełnia ten, kto prowadzi sprzedaż na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy. Sprawca tego wykroczenia podlega karze grzywny. Indywidualnym przedmiotem ochrony jest porządek i spokój publiczny. Organy gminy wprowadzają zasady dotyczące handlu w miejscach publicznych tak, aby nie dezorganizował on funkcjonowania społecznego, choćby w taki sposób, by prowadzony handel nie utrudniał ruchu pieszego, kołowego, tudzież nie zakłócał hałasem spokoju w miejscu przeznaczonym do wypoczynku. Czynnością sprawczą jest prowadzenie sprzedaży, w tym także oferowanie do sprzedaży towarów. Omawiane wykroczenie ma charakter formalny, do znamion którego nie należy skutek w postaci ani przeprowadzenia choćby jednej transakcji, ani faktycznego zakłócenia porządku.

W art. 60³ § 1 kw ustawodawca dokonał penalizacji konkretnego zachowania, a zatem wykroczenie to popełnia ten, kto prowadzi sprzedaż na należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy.

Należy zauważyć, że brak jest w kodeksie wykroczeń legalnej definicji sprzedaży. Wobec tego należy odwołać się do definicji sprzedaży, zawartej w art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1974 roku Kodeks cywilny. Zgodnie z tym przepisem sprzedaż polega na tym, że sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zgodnie, zatem z wykładnią językową i systemową, sprzedażą są opisane w Kodeksie cywilnym, jako sprzedaż czynności. Również w PKD, sprzedaż i prowadzenie działalności gastronomicznej stanowią odrębne od siebie, samodzielne rodzaje działalności gospodarczej.

Dokonując analizy powyżej wspomnianego przepisu, trzeba mieć oczywiście na uwadze miejsce, rozdział w którym znalazł się przedmiotowy przepis – VIII wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu. Jednakże zastosowanie, jedynie wykładni celowościowej, w ocenie Sądu prowadziłyby do poszerzenia kręgu zachowań penalizowanych tym przepisem, albowiem wówczas objęłoby zachowania polegające nie tylko stricte na sprzedaży, a to z kolei wynika z zastosowania wykładni językowej i systemowej.

Miejscem popełnienia wykroczenia z art. 60³ § 1 kw jest miejsce niewyznaczone przez właściwe organy gminy na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie. Rada gminy na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym może stanowić w zakresie targowisk i hal targowych, w obrębie których można prowadzić sprzedaż. Wszelkie miejsca do tego nieprzeznaczone wprost przez gminę, stanowią miejsca niewyznaczone i w takich też miejscach, dokonując sprzedaży można wypełnić znamiona wykroczenia z art. 60³ § 1 kw.

Poczynione w sprawie niniejszej ustalenia wskazują, iż obwiniony swoim zachowaniem nie wypełnił znamion wykroczenia opisanego w art. 60³ § 1 kw. Należy bowiem zauważyć, iż działalność gospodarcza prowadzona przez obwinionego, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (załącznik część II - Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) z dnia 24 grudnia 2007 roku – Dz. U. Nr 251, poz. 1889), to ruchome placówki gastronomiczne, ujęte w sekcji I wskazującej na działalność związaną z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi. Podklasa „ruchome placówki gastronomiczne” (56.10.B) obejmuje działalność: obwoźnych sprzedawców lodów, wózków z żywnością, przyczep gastronomicznych oraz działalność związaną z przygotowaniem żywności na straganach. Podklasa ta nie obejmuje, zatem handlu detalicznego, który został sklasyfikowany w oddzielnej sekcji. Działalność obwinionego obejmuje wykonywanie usług gastronomicznych. Wymaga wykonania przez obwinionego konkretnych czynności faktycznych. Obwiniony, przyjmując zamówienie od klienta, zobowiązuje się, jak wynika to z materiału dowodowego – do przygotowania hot doga, popcornu lub waty cukrowej. Należy zatem uznać, że obwiniony świadczy na rzecz zleceniobiorcy konkretną usługę. Umowa o świadczenie usług stanowi odrębną umowę uregulowaną szeroko w Kodeksie cywilnym (art. 750 KC). Nie można zatem, przy użyciu legalnych definicji umów sprzedaży jak i o świadczenie usług, zgodzić się, że obwiniony poprzez swoją działalność dokonywał sprzedaży.

Sąd podzielił również argumentację WSA w Gdańsku wskazaną w wyroku z dnia 24 kwietnia 2012 roku o sygnaturze akt I SA/Gd 223/12, na który powołał się obwiniony. Sąd stwierdził, iż osoba świadcząca usługi gastronomiczne, nie dokonuje sprzedaży w rozumieniu art. 535 KC, nawet jeśli usługi te wykonuje w obrębie targowiska.

W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że obwiniony prowadził swoją działalność na terenie gminy miejskiej, w miejscu niewyznaczonym do prowadzenia sprzedaży. Sąd jednak, po dokonaniu analizy stanu prawnego stwierdził, iż obwiniony, prowadząc działalność gospodarczą, nie dokonywał sprzedaży w rozumieniu art. 535 KC. W ocenie Sądu zatem, zachowanie obwinionego nie wypełniło znamion czynu zabronionego opisanego w art. 60³ § 1 Kodeksu wykroczeń.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, zaś na podstawie art. 118 § 2 kpw, w związku z wydaniem wyroku uniewinniającego, określił, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.